

## መልስ ለአቶ ብርሃነመስቀል የ“ኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች” ባሉት ላይ

ግርማ ካሳ

Monday, February 8th, 2016

አቶ ብርሃነ መስቀል አበበ፣ በኦሮሞ ብሄረሰብ መብት ዙሪያ በተለያዩ ጊዜያት የተለያዩ ጽሁፎችን ይጽፋሉ። ቢቢሲ በአፋን ኦሮሞ ቋንቋ ስርጭት እንዲኖረው ፔቲሽኖችን በማስፍረም አንድ ዘመቻ እንደነበረ የምናስታውሰው ነው። ይሄንን ዘመቻ ይመሩ ከነበሩት መካከል አቶ ብርሃነመስቀል አንዱ ነበሩ። እኔም ሆኑም በርካታ ኢትዮጵያውያን ፔቲሽኑ ላይ ፊርማችንን በማስፈር፣ ፔቲሽኑ ያልፈረመ እንዲፈረመ በማበረታታት እንደነበረ አቶ ብርሃነ መስቀል ባይሆንም፣ የድርሻችንን አበርክተናል። ላለፉት ሶስት ወራት በኦሮሚያ በተነሳው ተቃውሞ ዙሪያ፣ አቶ ብርሃነመስቀል “የኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች ናቸው” ያሉትን ስድስት ጥያቄዎች አስቀምጠዋል።

“የኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች ለልመናም ሆነ ለድርድር የሚቀርቡ አይደሉም። ጀግናው እና ደጉ የኦሮሞ ሕዝብም የልመና ባህልም ሆነ የለማኝ ተወካይ የለውም፣ ኖሮትም አያውቅም። መብቱንም ያስከብራል እንጂ አይለምንም።” ሲሉ በጥያቄዎቹ ዙሪያ ድርድር እንደሌለ በአድን በኩል ይጽፉና ወረድ ብለው፣ አቶ ብርሃነመስቀል ድርድር እንደሚያስፈለግ ይገልጻሉ። እርስ በርስ የሚቃረኑ አባባሎች።

አንደኛ “የልመና ባህል የለውም፣ አይለምንም ...” የሚሉት አይነት አባባሎች መንፈሳቸው ጤናማ አይደለም። አቶ ብርሃነመስቀል ይሄን አይነት፣ “እኛ ያልነው ካልሆነ “የሚመስል አባባል በመጠቀም ሌላውን ለማስፈራራት መሞከሩ ጠቃሚ አይመስለኝም። ሁለተኛ አቶ ብርሃነመስቀል የኦሮሞ መሬት የሚሉት የኦሮሞዎች ብቻ እንዳልሆነ የዘነጉትም ይመስላል። የኦሮሞ መሬት የሚሉት የሁሉም ኢትዮጵያውያን ነው። ሌላውም መሬት የኦሮሞዎች እንደሆነው። ሶስተኛ የኦሮሞ ሕዝብ አይለምንም እንዳሉትም፣ የሶማሌ ሕዝብ፣ የጉራጌ ሕዝብ፣ የሲዳማ ሕዝብ፣ የአዲስ አበባ ህዝብ ..ሌላውም አይለምንም።

“የኦሮሞ ሕዝብ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን ወገኖቹ ጋር በጋራ የመኖር ጠቀሜታና አስፈላጊነትን በሚገባ ስለሚገነዘብ በእኩልነትና በጋራ ጥቅም ላይ በተመሠረተ የሰጥቶ መቀበል የድርድር ሕግ ያምናል” ያሉት አባባል ግሩም አባባል ነው። እዚያ ላይ በማተኮር ላሉ ችግሮች፣ ሁሉም አሸናፊ የሆነበት መፍትሄ መፈለጉ ላይ የበለጠ ቢሰሩበት ጥሩ ይሆናል ብዬ አማናለሁ። አቶ ብርሃነ መስቀል ባቀረቧቸው ሐሳቦች ላይ ግን መቀበል እንጅ መስጠትን አላየሁበትም። በአንድ ወገን ያለውን ፍላጎት ብቻ ያንጸባረቅ እንጅ በሌላው ወገን የሚነሱትን ጥያቄዎች ከግምት ያስገባ አይመስለኝም። እንግዲህ ሰጥቶ መቀበል መርህ ማለት መቀበል እንዳለበትም ሁሉ መስጠት አለበት።

አቶ ብርሃነመስቀል የኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች ናቸው ብለው ስጽፉ፣ አንደኛ በምን መስፈርትና ሚዛን እነዚህ ጥያቄዎች የኦሮሞ ህዝብ ጥያቄውም ስለሞሆናቸው የገለጹልን ነገር የለም። እንዴት አወቁ የኦሮሞ ሕዝብ ያሉት ጥያቄዎቹ እነዚህ እንደሆኑ ? ሁለተኛ የኦሮሞ ሕዝብ የሚሉት የትኛውን ሕዝብ ማለት እንደሆነ የጠራ መመዘኛ ያቀረቡ አይመስለኝም። የኦሮሞ ሕዝብ የሚባለው በኦሮሚያ የሚኖረው ወይም የክልሉ ነዋሪዎች ማለቱ ነው ? ወይስ አፋን ኦሮሞ አንደኛ ቋንቋዉ የሆነው ማህበረሰብ ማለታቸው ነው ? ወይስ ራሳቸውን ኦሮሞ ነን ብለው የሚጠሩ ወገኖች ስብስብን ነው የኦሮሞ ሕዝብ የሚሉት ? ይሄን ስል ግን ጥያቄዎቹ መነሳት የለባቸው ማለቱ አይደለም። ግን አቶ ብርሃነመስቀል የ“ኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች ናቸው” ብለው ከሚያቀርቧቸው “ያሉ ችግሮችን ለመፍታት መመለስ አለባቸው የምላቸውም ወይም የኦሮሞ ጥያቄዎች ናቸው ብዬ የማስባቸው ጥያቄዎች ናቸው” ብለው ቢያቀርቡት መልካም ይሆን ነበር። እኔም ጥያቄዎች እንደ ኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄዎች ሳይሆን በአቶ ብርሃነ መስቀል የተነሱ ጥያቄዎች አድርጌ ሐሳብ እስጥባቸዋለሁ።

1. “በጉልበት እና ሕግን ሽፋን በማድርግ የተዘረፈው የኦሮሞ ሕዝብ መሬት እንዲመለስ፣ የወረራው መሠረት የሆኑት ሕጎች እንዲሻሩና የዘረፉ ተቋማቶቹ እንዲፈርሱ፣” ይላሉ አቶ ብርሃነ መስቀል። ትክክል ብለዋል። ሆኖም የኦሮሞ ሕዝብ መሬት የሚለው አባባል አይመቻኝም። ከላይ ለመጥቀስ እንደሞከርኩት፣ ይህ አባባል የተወሰኑ ቦታዎች የኦሮሞ መሬት፣ ሌላው ደግሞ የሌሎች መሬት እንደሆነ የሚያመለክት አባባል ይመስለኛል። ሁሉም የኢትዮጵያ መሬት የኦሮሞዎች መሬት ነው። ሁሉም የትግራይዎች መሬት ነው። በመሆኑም በምትኩ “በጉልበትና ሕግን ሽፋን

በማድረግ ከመሬታቸው የተፈናቀሉ ወገኖቻችን መሬታቸው እንዲመለስ” የሚል አባባል ቢጠቀሙ ጥሩ ይሆን ነበር።

“የመሬት ነጠቃዉ መሰረት የሆኑ ሕጎች እንዲሻሩም” ሲሉ ጽፈዋል። ይሄንን ሲጽፉ፤ በሕገ መንግስቱ የተቀመጠውን “መሬት መሸጥና መለወጥ አይቻልም፤ መሬት የመንግስት ነው” የሚለውን አባባል ለምን እንዳልጠቀሱ አልገባንም። አንዱና ትልቁ ችግር መሬት የአራሹ አለመሆኑ ነው። ገበሬው የመሬቱ ባለቤት መሆኑ በህግ እስካልተቀመጠ ድረስ ገበሬውን እና ድሃ ከተሜዎች እንዳይፈናቀሉ ሊያስቆም የሚችል የሕግ መሰረት አይኖርም። ብዙ የኦሮሞ ብሄረተኞች ገበሬዉ የመሬቱ ባለቤት እንዲሆን አይፈለጉም። መሬቱ የመገርሳ፣ የቶላ፣ የቀልቤሳ፣ የቱሉ ..ከሆነ መሬቱ የነዋሪዎቹ እንጂ የኦሮሞ ብሄረሰብ መሆኑ ይቀራል። በኦሮሚያ ውስጥም እነ ጎይቶም፣ እነ ሸምሹ፣ እነ አበጋዝ ፣ እነቤርሳምም የመሬት ባለቤት ይሆናሉ። ያንን የኦሮሞ ብሄረተኞች አይፈልጉም። እንደ አፌኮ ያሉ ደርጅቶች በዚህ ምክንያት ነው መሬት ለአራሹን የማይደገፉት።

2. “ኦሮሞኛ ከአማርኛ ጎን ለጎን የኢትዮጵያ ፌዴራል መንግስት የሥራ ቋንቋ እንዲሆን” ሲሉ በሁለተኛነት አቶ ብርሃነመስቀል ያስቀምጣሉ።

ይሄም የሚደገፍ ሐሳብ ነው። አፋን ኦሮሞ ብቻ ሳይሆን ሶማሌኛና ትግሪኛም ቢጨመሩ ጥቅም ይኖረዋል ብዬ አስባለሁ። በተለይም ሶማሌኛ ተናጋሪ ከሆኑት ከሶማሊያ፣ ከሶማሊላንድና ጅቡቲ ጋር እንዲሁም ትግሪኛ ተናጋሪ ከሆኑት ኤርትራ ጋር መቀራረቡን የበለጠ ለማጠናከር ይረዳል።

ቋንቋ በመሰረቱ ጠቃሚ ነገር ነው። ብዙ ቋንቋዎችን ማወቅ ጸጋ ነው። ብዙዎች የተለያዩ ቋንቋዎች ቢችሉ ጥቅም አለው እንጂ ጉዳት የለውም። ቋንቋ የመለያየት ምክንያት ሊሆን አይችልም፤ አይገባምም። በቅንነት ነገሩን ካየነው ከአማርኛ ቀጥሎ ሌሎች ቋንቋዎችም ፌዴራል ቋንቋ መሆናቸው ተቃውሞ ሊያስነሳ አይገባም። ሆኖም በኦሮሚያ ክልል፣ ከአፋን ኦሮሞ ጎን አማርኛም የሥራ ቋንቋ የመሆኑ አስፈላጊነት ሊሰመርበት ይገባል። አቶ ብርሃነ መስቀል በዚህ ረገድ ጥቂት ቢሉ ጥሩ ነበር። በአዳማ ከ 75% በላይ የሚሆነው ነዋሪ አማርኛ ተናጋሪ ሆኖ ፣ የክልል መንግስት አገልግሎት በአማርኛ መነፋት፣ አፋን ኦሮሞ ባለመቻሉ የኦሮሚያ ክልል መንግስት መስሪያ ቤቶች ተቀጥሮ የመስራት፣ የመመረጥ መብቱ መረገጡ ተገቢ ነው ይላሉን ? አዳማን እንደ ምሳሌ ጠቀስኩ እንጂ በቡራዩ ከ 45% በላይ፣ በሻሸመኔ፣ ቢሸፍቱ ፣ ጂማ ባሉ ከተሞች ከ 60% አፋን ኦሮሞ የማይችሉ ኢትዮጵያውያን ይኖራሉ። አዲስ አበባን ጨመሮ በአራቱም የኦሮሚያ የሸዋ ዞኖች ከ 44% በላይ ሕዝብ አፋን ኦሮሞ አይናገሩም። ታዲያ ይሄን ያህል እጅግ በጣም ትልቅ ማይኖሪቲ “አፋን ኦሮሞ ብቻ” በሚል ፖሊሲ መገፋት አለበት ?

3. “አድስ አበባ እንደ ሌሎች ትላልቅ የኦሮሚያ ዞኖች የዞን ደረጃ ተስጥቷት፣ አማርኛ እና ኦሮሞኛ የሥራ ቋንቋ ሆነው በኦሮሚያ ሥር እንድትተዳደር።” ሲሉ በአዲስ አበባ ዙሪያ ከዚህ በፊት ያልሰማሁት ሐሳብ አቅርበዋል። ከዚህ በፊት በሰጠሁት አስተያየት አዲስ አበባ በዙሪያዋ ያሉትን አካባቢዎች ያካተተ፣ አፋን ኦሮሞና አማርኛ የሥራ ቋንቋ የሆነበት፣ 10 ኛ ክልል ቢኖር ጥሩ የሚል ሐሳብ አቅርቤ ነበር። እኔ ያቀርብኩት ሐሳብ አቶ ብርሃነመስቀል ካቀረቡት ሐሳብ ጋር ይመሳሰላል። ልዩነቱ እርሳቸው አዲስ አበባ ብቻ ሲሆን ያሉት እኔ ደግሞ አዲስ አበባ እና አካባቢዋንም እጨምራለሁ። እርሳቸው ኦሮሚያ ውስጥ ተኩኖ በዞን ደረጃ ይሁን ሲሉ እኔ ደግሞ ራሱን የቻለ ክልል ይሁን እላለሁ።

ሆኖም አቶ ብርሃኔ መስቀል ያቀረቡት ሐሳብ በጊዜያዊነት ተግባራዊ ቢሆን ችግር ይኖራል ብዬ አላስብም። እደግማለሁ እጊዜያዊነት። ይህንን ስል ግን ሁለት ነጥቦችን በማስቀመጥ ነው። አንደኛ አዲስ አበባን ለብቻ ዞን ከማድረግ ፣ የቡራዩ ልዩ ዞንና የሰሜን ሸዋ ዞንን ከአዲስ አበባ ጋር በማዋሃድ፣ አንድ ትልቅ ዞን በመፍጠር የዞኖች ቆዳ ስፋት ማስፋት ጥቅም አለው። ይህም ዞን በፌዴራል መንግስት ሥር የሚሆንን ሳይሆን፣ ተጠሪነቱ ለኦሮሚያ ክልል መንግስት ይሆናል። ሁለተኛ በሂደት ሕዝቡ ከፈለገ ዞኖችን ማዋሃድ፣ ወይም ዞኖች የራሳቸው ክልል የመሆን መብት እንደሚኖራቸው ስምምነት መደረስ አለበት። አሁን ያሉት ኦሮሚያ የምትባለው ክልል በሕዝብ ፍላጎት የተመሰረተች ክልል አይደለችም። “ኦሮሚያ ወይም ሞት” የሚለው የአንዳንድ ኦሮሞ ብሄረተኞች አባባል ተቀባይነት የሚኖረው አባባል አይደለም። ሕዝቡ በፈለገ ጊዜ እንዴት መተዳደር እንዳለበት የመወሰን ሙሉ መብት አለው። ኦሮሚያን መቀየር አይደለም፤ ሕዝቡ ከፈለገ ፌዴራሊዝምን አልፈለግም ማለት ይችላል።

4. “በግፉ ለተገደሉና ለታሰሩ የኦሮሞ ልጆች ካሳ ተከፋሎ ገዳዮችና አሳርዎች ለፋርድ እንድቀርቡ” በማለት ተጠያቂነትን እና ፍትህ መኖር እንዳለበት አቶ ብርሃነ መስቀል ይጽፋሉ። 200% እስማማለሁ። በትክክል መሆን ያለበት ነገር ነው።

5. “ የኦሮሞ ሕዝብን ለ 140 ዓመታት ከኢትዮጵያ ኢኮኖሚ የለየው ሥረዓት ተሸሮ ፣ ሕዝቡን ተጠቃሚ የሚያደርግ ፖሊሲ እንዲወጣ” ሲሉ አቶ ብርሃነመስቀል በጻፉት ላይ ትንሽ ያልተመቸኝ ነገር አለ። ለ 140 አመታት ያሉት ምን ለማለት እንደፈለጉ ቢዘረዝሩት በስፋት ሐሳብ ለመስጠት ይረዳ ነበር። ይመስለኛል፤ በአይምሯቸው አጼ ሚኒሊክን እያሰቡ መሰለኝ።

አንደኛ እርሳቸው ምናልባት ወደሌሎች የኢትዮጵያ ግዛቶች ሄደው የሕዝቡን ሁቢመለከቱ ጥሩ ሊሆን ይችላል ነበር። በይፋት፣ በመንዝ፣ በቆቦ፣ በአጽቢ፣ በአሳይታ ምን ያህል ሌላው ማህበረሰብ በድህነት የማቀቀ እንደሆኑ ይረዱ ነበር። ኦሮሞው ብቻ የኢኮኖሚ ተጠቃሚ እንዳልሆነ አድርገውም አያቀርቡም ነበር። ሁለተኛ ታሪክን እያነሳን እንነጋገር ከተባለ ከመቶ አመት በፊት ሆነ የተባለውን ብቻ ሳይሆን ከሁለት፣ ሶስት፣ አራት መቶ አመታት በፊት በኢትዮጵያ ውስጥ የተደረገውን ልናነሳ እንችላለን። ይልቅ ተጣም የቀረበን ታሪክ እያነበበን ከመወነጃጀል፣ የወደፊቱን ላይ ብናተኩር የሚበጅ ይመስለኛል። ሂሳብ መተሳሰብ ከተጀመረ፣ ሌሎችም ሊመነዝሩት የሚችሉት ብዙ ነገር በእጃቸው እንዳለ እነ አቶ ብርሃነመስቀል መረዳት ያለባቸው ይመስለኛል።

6. “የኦሮሞ ሕዝብ በክልል ደረጃ ከፌዴራል ተላላኪዎ እጅ ወጥቶ ራሱን በራሱ እንዲያስተዳድርና በፌዴራል ደረጃ ኢትዮጵያን በድርሻው ልክ ተወክሎ እንዲያስተዳድር” ሲሉ አቶ ብርሃነመስቀል ስድስተኛ ነጥባቸውን ያስቀምጣሉ። የፌዴራል ስርዓት እስከሆነ ድረስ ያለው በአገሪቷ የፌዴራል ስርዓት የተቀመጡ ሕጎች መከበር አለባቸው። ሕግ የበላይ ካልሆነ የፌዴራል ስርዓት ተግባራዊ ሊሆን አይችልም። አምባገነናዊ ስርዓት ብለበት ሁኔታ ፌዴራሊዝም አይሰራም። በመሆኑም እውነተኛ ፌዴራሊዝም እንዲኖር ሕግ የበላይ የሆነበት ስርዓት መኖር አለበት። የፌዴራል መንግስት ከሕግ ውጭ በክልል ውስጥ ጣልቃ መግባት የለበትም። ክልሎችም በዞን እና በወረዳ አስተዳደሮች ሕጉ ከሚፈቅድላቸው ውጭ ጣልቃ መግባት የለባቸው። ላችንንም ሕግ ከገዛን ነገሮች ይስተካከላሉ።

ተዛማጅ ፅሁፎች፡

የኦሮሚያ ክልል አስተዳደር «ኦሮሞውን» ጎድቷል

ጃዋር ነበር የሚለው፣ አሁን ግን የኦሮሞ ተማሪዎችም ደገሙት – ኦሮሚያ የኦሮሞዎች ናት (ናኦሚን በጋሻው)

የአባይ ጸሃዬ ጦርነት በሚለው ላይ ምላሽ ለተስፋዬ ገብረአብ – ግርማ ካሳ

ቋንቋ መግባቢያ ነው ፤ ከዚያ ውጭ ማየት ዘረኝነት ነው – ግርማ ካሳ